

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα 1/2 μετζιτιέ.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ 3 φράγκα.

Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ
ὕλαινούσῃ διδασκαλίᾳ.

(Παῦλος).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ἐντὸς τοῦ κατὰ τὴν Μεγάλην Ὀδὸν
Γαλατᾶ (Γοπτσιλᾶρ-τζαττεσῆ) Γρα-
φείου τῶν ἐκδοτῶν τῆς Ἱστορίας τοῦ
«Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου» ἀρ. 278.

ΤΑ ΥΠΕΡΜΕΓΕΘΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΜΙΚΡΟΤΑΤΑ.

Τὸ τηλεσκόπιον μὲ ὠδήγησε νὰ ἴδω ἠλιακὸν τι
σύστημα εἰς πάντα ἀστέρα — τὸ μικροσκόπιον νὰ
ἴδω κόσμον εἰς πᾶν ἄτομον. Τὸ πρῶτον μὲ ἐδίδα-
ξεν ὅτι ἡ μεγάλη αὕτη σφαιρὰ μας, μεθ' ὅλου τοῦ
φορτίου τῶν ὄντων καὶ χωρῶν δὲν εἶναι εἰμὴ κόκ-
κος ἄμμου ἐν τῷ ἀπείρῳ ἀγρῷ τοῦ σύμπαντος—
τὸ δεύτερον, ὅτι πᾶς κόκκος ἄμμου δύναται νὰ
περιέχῃ ἐν ἑαυτῷ ἄπειρα γένη καὶ οἰκογενείας ἐρ-
γατικῶν ὄντων. Τὸ ἐν μὲ ἐδίδαξε τὸ ἀσημάντον
καὶ ποταπὸν τοῦ κόσμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πατῶ,
τὸ ἄλλο ἐξάγει αὐτὸν ἐκ τῆς ἀσημότητός του,
διότι μοὶ λέγει ὅτι ἐν παντὶ φύλλῳ παντὸς δά-
σους καὶ ἐν παντὶ ἄνθει παντὸς κήπου, καὶ ἐν
τοῖς ὕδασι παντὸς ῥυακίου, ὑπάρχουσι κόσμοι πλή-
ρεις ζώντων ὄντων, ἐπίσης ἀπείρων, ὡς καὶ οἱ λαμ-
προὶ ἀστέρες τοῦ στερεώματος!

Τὸ ἐν μὲ ὑπομνήσκει, ὅτι ὑπεράνω καὶ πέρα
πάντων τῶν φαινομένων ἀντικειμένων δύναται νὰ
ἦναι ἄλλη ἀπειρία κόσμων ἐπίσης μεγαλοπρεπῶν,
ὡς ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους βλέπομεν — τὸ ἕτερον,
ὅτι ἐντὸς καὶ κάτωθεν ὅλου τοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον
τὸ μικροσκόπιον ἀνοίγει ἐνώπιον τοῦ ὀφθαλμοῦ δύ-
νανται νὰ ὑπάρχωσιν ὄντα ἀδιόρατα, καὶ ὅτι ἂν ἡ-
δυνάμεθα ν' ἀνασῶμεν τὸν μυστηριώδη πέπλον
τὸν ἀποκρύπτοντα αὐτὰ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν,
πιθανὸν θὰ ἐβλέπομεν ὀλόκληρον σύμπαν ἐντὸς τοῦ

χώρου μιᾶς στιγμῆς, τοσοῦτον μικρᾶς, ὥστε νὰ
διεκφεύγῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἰσχυρότατον μικροσκόπιον,
ἀλλ' εἰς τὸ ὅποιον ἡ θαυμαστὴ χεὶρ τοῦ Δημιουργοῦ
εὐρίσκει τόπον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν τελειοτήτων αὐ-
τοῦ, ἡ δὲ πανσοφία καὶ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ
δύνανται νὰ ἀνεγείρωσιν ἕτερον σύμπαν καὶ πληρώ-
σωσι καὶ ζωοποιήσωσιν αὐτὸ μὲ τὰ θαυμάσια τῆς
δόξης του. (*)

Dr Chalmers.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

(ΟΜΗΡΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ).

Α΄. ΟΛΥΣΣΕΥΣ ΕΙΣ ΦΑΙΑΚΑΣ

Η

Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ.

Ὑπάρχουσι πολλὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἀλλ' οὐδὲν
εἶναι τόσῳ ὑψηλόν, τόσῳ συγληντικόν καὶ εὐάρε-
στον ὅσῳ ἡ φιλοξενία. Ἀποδεικνύει εἰς τὸν ἄνθρω-
πον τὴν θεῖαν αὐτοῦ καταγωγὴν καὶ τῷ ἐνθυμίζει
τὴν πρὸς τὸν πλησίον του συγγένειαν καὶ ἀδελφό-
τητα. Οὐράνιος τοῦ στήθους παλμὸς εἰς μόνον ἐκ-
λεκτικὴν γενεάν, τὴν ψυχὴν ἔχουσαν ἀκμαίαν, ἀκούσ-
μενος. Εἶναι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ξένου ἡ φιλοξενία
ὡς τῆς ἀηδόνος ἡ γλυκεῖα καὶ τερψίθυμος φωνή, ἡ
ἀντηχοῦσα μετὰ θελλῶδη νύκτα εἰς κατάφυτον
λόφον κατὰ τὴν ἀνάβασιν τῆς ροδοακτύλου ἡοῦς
εἰς τὰ δώματα τῶν Ὀλυμπίων. Ὑποθέσατέ τινα

(*) «Ας. τῆς Ἀνατολῆς».

ἀποπλανηθέντα ἢ ναυαγήσαντα καὶ εὐρισκόμενον εἰς ἀγνώστους τόπους, ξένον ἐν μέσῳ ξένων· εἶναι αἰσιτος, καταβεβρεγμένος καὶ ἐξηντημένος, θέλει τροφήν καὶ ἀνάπαυσιν· πόθεν νὰ ζητήσῃ; ποῦ νὰ καταφύγῃ; εἰς τοὺς βράχους, τὰ δένδρα, τὰ θηρία; ἀλλ' αὐτὰ εἶναι ἀνάσθητα, καὶ θέλει ὑπάγει ἐνθα ὑπάρχει καρδιά καὶ ζωὴ, εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐὰν τῷ ἀρνηθῶσι καὶ οὗτοι βοήθειαν, τετέλεσται, ὑποφέρει τὰ ὀδυνηρότερα μαρτύρια ἢ καὶ ἀποθνήσκει. Ὅποιον ἐγκλημα διαπράττεται τότε; ὁ Θεὸς ὅστις, ἐπιβλέπει τῶν πάντων καὶ ἐφορᾷ, ὅποσον θέλει ὀργισθῆ διὰ τὴν σκληρὰν ταύτην πράξιν; . . . Ὡ! ἂν ὁ ἄνθρωπος ἐστερεῖτο τοῦ αἰσθήματος τούτου τῆς φιλοξενίας θὰ εὐρίσκατο εἰς κατώτερον βαθμὸν, δὲν θὰ ἦτο ἄνθρωπος. Εἶναι αὕτη μία τῶν μεγάλων ἀρετῶν αἰτινες ἀπαντῶσι συνεχῶς εἰς διακεκριμένους λαοὺς, οἱ δὲ πρόγονοι ἡμῶν μεταξύ πολλῶν εἶχον ἔμφυτον καὶ ταύτην. Τὸν ξένον, ὅχι, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν ἀποβάλλῃ ὁ Ἕλληνας, ἀλλὰ πρῶτον ἔπρεπε νὰ ὑποδεχθῆ αὐτὸν μετὰ φιλοφρονήσεως καὶ ἀγάπης ὡσεὶ ἐδέχετο ἀδελφόν, καὶ ἔπειτα νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὸν πόθεν ἔρχεται καὶ ποῖος εἶναι.

Τὸ τοιοῦτον δεικνύει τὴν εὐαίσθητον καρδίαν τοῦ Ἕλληνος. Διότι εἶχε μὲν τὸν φόβον ὅτι οἱ θεοὶ ἐπισκέπτονται τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τὸ ταπεινὸν τοῦ ξένου ἔνδυμα, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἀποδώσωμεν τὴν γένεσιν τοῦ γενναίου αὐτοῦ αἰσθήματος εἰς τοῦτο καὶ μόνον, εἰ καὶ παραδεχόμεθα ὅτι συνετέλεσεν ἀπλῶς πρὸς ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Καὶ τόσῳ μάλιστα καθ' ὅσον βλέπομεν ἄνδρας κύριον ἔργον ἔχοντας τὸ φιλενεῖν, ὡς π. χ. ὁ Ἀχιλλεύς, ὅστις πλούσιος ὢν ἡγεμὼν ἐν Θράκῃ ἔκτισε τὴν οἰκίαν ἐν τῇ ὀδῷ, ἵνα τὰς πάντα φιλεύει. (Π. Ζ. 15).

Ἄλλ' ἵνα λάβωμεν μικρὰν τινα ἰδέαν τῆς παρὰ τοῖς προγόνους ἡμῶν φιλοξενίας πρέπει μίαν σκηνὴν τοῦ ἀρχαίου αὐτῶν βίου νὰ σκιαγραφήσωμεν, ἀρυσόμενοι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀθανάτων θησαυρῶν τοῦ σκαπανεύου τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Ὀμήρου.

Ἄλλ' ἵνα λάβωμεν μικρὰν τινα ἰδέαν τῆς παρὰ τοῖς προγόνους ἡμῶν φιλοξενίας πρέπει μίαν σκηνὴν τοῦ ἀρχαίου αὐτῶν βίου νὰ σκιαγραφήσωμεν, ἀρυσόμενοι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀθανάτων θησαυρῶν τοῦ σκαπανεύου τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Ὀμήρου.

Ἄλλ' ἵνα λάβωμεν μικρὰν τινα ἰδέαν τῆς παρὰ τοῖς προγόνους ἡμῶν φιλοξενίας πρέπει μίαν σκηνὴν τοῦ ἀρχαίου αὐτῶν βίου νὰ σκιαγραφήσωμεν, ἀρυσόμενοι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀθανάτων θησαυρῶν τοῦ σκαπανεύου τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Ὀμήρου.

(Ὀδ. Ζ. 120)

Ἄλλ' ἐὰν μέλανα πάντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ δυστυχῆ ναυαγοῦ παρουσιάζει ἡ ἀπελπισία, οὐδέποτε ὅμως οὐδαμοῦ ἡ Ἕλληνικὴ καρδιά παύει οὐσα εὐγενῆς καὶ φιλάγαθος, συμπαθοῦσα τὸν δυστυχῆ καὶ εἰς τὰ δεινὰ αὐτοῦ συγκινομένη. Μία εὐαίσθητος ψυχὴ ἀρωγὸς προστρέχει τῷ πολυπαθεῖ ἥρωϊ. Ἡ εὐώπις Ναυσικάα, τοῦ μεγάλητος τῶν Φαιάκων βασιλέως, τοῦ Ἀλκίνοου, ἡ κόρη, ἣτις ἔτυχε παρὰ τὴν παραλίαν τὰ ἱμάτια πλύνουσα, προσφέρει αὐτῷ τὴν φιλοξενίαν καὶ τὸν παρηγορεῖ, λέγουσα ὅτι εἰ καὶ δυστυχῆς, δὲν φαίνεται ὅμως κακὸς, διότι τὴν εὐτυχίαν καὶ τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς κακοῖς ὁ μέγας Θεὸς δίδει :

Ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτε ἄφρονι φωτὶ ἔοικας
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισι
 ἐσθλοῖς ἢ δὲ κακοῖσι, ὅπως ἐθέλησιν ἐκάστῳ
 (Ὀδ. Ξ 187).

Διὸ καὶ προσέταξε τὰς εὐπλοκάμους αὐτῆς θεοπαίνας νὰ παρὰσχῶσιν αὐτῷ πᾶσαν βοήθειαν καὶ ἐνδύσωσι, μεθ' ὃ ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοῦ συνετοῦ αὐτῆς πατρὸς τὰ ἀνάκτορα.

Ὅρσοο δὲ νῦν ξεῖνε πόλινδ' ἔμεν, ὄφρα σε πέμψω
 πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος. . . .
 (Ὀδ. Ξ. 255).

Καὶ βλέπομεν ἤδη αὐτὸν εἰσερχόμενον εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν Ἀλκίνοου. Ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ εὐδαιμονία διεγείρουσιν αὐτῷ θάμβος καὶ ἐκπληξίν. Ἀλλὰ δὲν ἴσταται, προχωρεῖ. Οἱ πάντες μένουσιν σιωπηλοὶ εἰς τὴν ἀπρόοπτον ἐμφάνισιν τοῦ ξένου. Οὗτος μόνος ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ὀμιλεῖ, ζητεῖ βοήθειαν ὅπως ἐπανεῖλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του καὶ εὐχεται αὐτοῖς πάντα τὰ καλά. Εἶπεν ὅ,τι ἔπρεπε καὶ κἀθηται πλέον εἰς τὴν ἐστίαν ἰκέτης.

Ἄλλὰ δὲν θὰ μένη ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ. Τὸν ἰκέτην καὶ τὸν ξένον ἀκολουθεῖ ὁ τερπικέραυνος Ζεὺς, λέγει εἰς γέρον ἐκ τῶν παρευρισκομένων. Αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγείρεται, λαμβάνει ἐκ τῆς χειρὸς τὸν Ὀδυσσεά καὶ τὸν καθίζει ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ. Ἐγύφθη καὶ ἔφαγε. Ὁ λευκὸς καὶ εὐώδης οἶνος βέει ἤδη διὰ τὸν ξένον ἀνὰ τὸ μέγαρον. Ἀλλ' ἡ νύξ ἐπῆλθε καὶ ὁ ὕπνος προσκαλεῖ αὐτοὺς εἰς τὰς ἀγκάλας του. Τὴν ἐπαύριον θὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ἐπανόδου καὶ θυσίας θὰ τελέσωσι ξενίζοντες καὶ ὑποδεχόμενοι τὸν ξένον.

Καὶ ἀπῆλθον οἱ ἄλλοι, καὶ ἔμεινε ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλεια καὶ ὁ πολὺτλας Ὀδυσσεύς. Τότε δὲ μόνον ἠρώτησαν αὐτὸν ποῖος εἶναι. Εἶπεν αὐτὸς, τὸν ἐπίστευσαν. Συνδιελέχθησαν, καὶ προτάσεις ἐγένοντο αὐτῷ γάμου. Πλὴν ἡ ὥρα παρήλθε καὶ πλουσία

ἀναμένει τὸν ξένον κλίνῃ. Ἦδη ὁ Ὀδυσσεύς ὑπνωττε νήδυμον μέχρι πρωΐας.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ ἐξηγέρθησαν πάντες. Ὁ Ἀλκίνοος προπορευόμενος ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀγοράν, ἐνθα ἐγένετο συνέλευσις. Ἐσύστησεν ὁ βασιλεὺς, ἀνήγγειλεν εἰς τὸν λαόν τὰ περὶ τὸν ξένον. Διέταξε νὰ καθελκυσθῆ πρωτόπλους ναῦς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πεντήκοντα δύο ἐκλεκτοὶ ἄνδρες νὰ ἐτοιμασθῶσι δι' αὐτήν. Προσεκάλεσεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοὺς εὐγενεῖς καὶ παρετάθη τράπεζα, συμπόσιον. Ἐφαγον δὲ καὶ κατέθελξεν αὐτοὺς ὁ αἰοιδὸς διὰ τῆς λιγείας αὐτοῦ φόρμιγγος.

Ἀλλὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου ἀγῶνες ἐκτελοῦνται ἐτι πάλῃς, ἀλματος καὶ δρόμου. Ἡ ἀμιλλα καὶ ἡ φιλοτιμία διεγείρεται καὶ ἀφαρπάζει τῶν ἀγωνιστῶν τὰς γενναίας ψυχάς. Τὰ πάντα εἶναι περιφρημα, ὠραία. Καὶ ὁ Ὀδυσσεύς αὐτὸς ἀγωνίζεται, καὶ ἐξέρχεται νικητῆς.

Καὶ ταῦτα πάντα διαδέχεται χορὸς φαιδρὸς, ζωηρὸς, ἐνθουσιώδης. Καὶ τούτον ἐπιστρέφει ἡ σειρά τῶν δῶρων τῶν περικλλῶν, τῶν βασιλικῶν, τὰ ὅποια δίδονται εἰς τὸν ξένον. Λουτρὸν ἐτοιμάζεται δι' αὐτὸν θερμὸν καὶ χλαῖναι καὶ χιτῶνες. Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἀποκαλυπτόμενος διεγείρεται ὅσῃ περιεργα καὶ παρὰδόξα κατὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ περιπλάνησιν εἶδε καὶ ἔμαθεν. Ἐκπεπληγμένοι ἦκουον τὸν πολύτροπον ἄνδρα. Καὶ ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τοῦ νόστου καὶ αὐθις δῶρα ἀριπρεπῆ, πολλὰ καὶ καλά, ἐδόθησαν αὐτῷ. Σπονδαὶ δὲ ἐγένοντο καὶ ἀπῆρασα ἡ ναῦς ἀπέπλευσε καὶ διέσχισε τὸ πορφυροῦν κύμα φέρουσα τὸν ἐπίσημον ξένον εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν κουροτρόφον Ἰθάκην.

ΖΗΦΥΡΟΣ

ΣΚΑΝΔΗΝΑΥΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

Η ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ.

Συνέχεια καὶ τέλος, ἴδ. ἀριθ. 3.

Ὁ γίγας εἰσέρχεται καὶ λέγει :
 « Αἰσθάνομαι ὁσμὴν χριστιανικοῦ αἵματος. »
 — Ἄ! ἀπεκρίνεται ἡ ἡγεμονίς, μία κραεὶ φέρουσα εἰς τὸ βέλος τῆς τεμάχιον ἀνθρωπίνου πτώματος τὸ ἔρριψεν εἰς τὴν καπνοδόχον μας, ἔσπευσα ἀμέσως νὰ τὸ ἐξαγάγω. ἀλλ' ἡ ὁσμὴ αὐτοῦ ἐναπέμεινε »
 Μετ' ὀλίγον ὁ γίγας ἐπαναλέγει :
 « Τίς λοιπὸν ἔσπειρε τὰ ἄνθη εἰς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας μας ;
 — Ἐγὼ, ἀπεκρίνεται ἡ ἡγεμονίς.
 — Καὶ διατί ;
 — Τὰ προσέφερα εἰς τὴν καρδίαν σου ἣτις εὐρίσκεται ὑπὸ τὸν οὐδὸν τῆς θύρας.
 — Σὲ ἠπάτησα, δὲν εἶναι ἐκεῖ ἡ καρδία μου.
 — Καὶ ποῦ εἶναι ; πόσον ἐπιθυμῶ νὰ τὸ μάθω !

— Ἔστω. Εἶναι εἰς τὴν σκευοθήκην προσηλωμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου »

« Καλὰ, ἀπεκρίθη καθ' ἑαυτὸν ὁ Σαντρίλλος, ὅστις εἶχε κρυφθῆ ἐκ νέου ὑπὸ τὴν κλίνην. Θεέλωμεν τὴν εὐρεῖν. »
 Τὴν ἐπαύριον, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ γίγαντος ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἔργου μετὰ τῆς ἡγεμονίδος. Ἀλλὰ ματαίως ἀναζητοῦσιν αὐτὴν εἰς πάσας τὰς γωνίας, ἡ καρδία δὲν ἦτο οὔτε ἐκεῖ.

« Ἐμπρὸς, λέγει ἡ ἡγεμονίς, ἀποπειραθῶμεν καὶ τρίτον ; »
 Στολίζει τὴν σκευοθήκην δι' ἀνθῶν. Ὁ Σαντρίλλος κρύπτεται πάλιν. Καὶ ὁ γίγας εἰσέρχεται.

Ἐνταῦθα ὑπάρχει λέγει, ὁσμὴ χριστιανικοῦ αἵματος.
 — Μάλιστα, ἀποκρίνεται ἡ ἡγεμονίς. Μία κραεὶ φέρουσα εἰς τὸ βέλος τῆς τεμάχιον ἀνθρωπίνου πτώματος τὸ ἔρριψε εἰς τὴν καπνοδόχον μας, ἔσπευσα ἀμέσως νὰ τὸ ἐξαγάγω ἀλλ' ἡ ὁσμὴ αὐτοῦ ἐναπέμεινε.

Μετὰ μικρὸν, ὁ γίγας ἐρωτᾷ τίς ἔθεσε τὰ ἄνθη ταῦτα καὶ τούτους τοὺς στεφάνους εἰς τὴν σκευοθήκην.

« Ἐγὼ, ἀποκρίνεται ἡ ἡγεμονίς.
 — Καὶ διατί ;
 — Διότι σὲ ἀγαπῶ πολὺ ! Μὲ εἶπες ὅτι ἡ καρδία σου ἦτο ἐκεῖ.
 — Εἶσαι τρελλῆ, διότι πιστεύεις πᾶν ὅ,τι σὲ εἶπωσι.
 — Καὶ δὲν πρέπει νὰ πιστεύω τοὺς λόγους σου ;
 — Εἶσαι παιδίον. Καὶ δύνασαι νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸν τόπον ἐνθα ἡ καρδία μου εἶναι ;
 — Ἀδιάφορον· ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ποῦ εἶναι ὁ τόπος οὗτος.

Τότε ὁ γίγας μὴ δυνάμενος ν' ἀντιστῆ εἰς ταῦτα περισσότερον λέγει :

« Μακρὰν ἀπ' ἐδῶ, ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς λίμνης ὑπάρχει μία νῆσος· εἰς τὴν νῆσον ταύτην μία ἐκκλησία, εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην μία πηγὴ εἰς τὴν πηγὴν ταύτην μία νῆσσα, εἰς τὴν νῆσσαν ταύτην ἐν ᾧ καὶ εἰς τὸ ᾧν τοῦτο ἡ καρδία μου. Ἰδοὺ, προσφιλῆς μου, ἡ ἀλήθεια »

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ὁ γίγας ἐξῆλθε.

« Πρέπει νὰ ἀναχωρήσω καὶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ Σαντρίλλος, διὰ νὰ εὕρω τὴν λίμνην. »
 Ὁ λύκος τὸν ἐπερίμενε ἔξω.

« Κάθησε ἐπὶ τῆς ράχεώς μου λέγει πρὸς αὐτόν ! Γνωρίζω τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀκολουθήσω διὰ νὰ σὲ φέρω εἰς τὸ ποθοῦμενον. »
 Εἶπε, καὶ ἀναχωρεῖ. διέρχεται μετ' ἀκατασχέτου δρομῆς τὰ πεδία, τοὺς λόφους, τὰ δάση καὶ τὰς κοιλάδας. Μετὰ πολλῶν ἡμερῶν ὁδοιπορίαν φθάνει εἰς τὴν λίμνην, τὴν διέρχεται κολυμβῶν, καὶ ἴσταται πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐκκλησίας φέρων ἐπὶ τῆς ράχεώς του τὸν ἡγεμόνα.

Ἄλλ' αἱ κλεῖς ταύτης κρέμονται εἰς τὴν κορυφὴν ἐνδὸς ὑψηλοῦ πύργου. Διὰ ποίου τρόπου θὰ τὰς λάβωσιν ;
 « Προσκάλεσον τὸν κόρακα », λέγει ὁ λύκος.

Φρόνιμος συμβουλή.

Ὁ κόραξ φθάνει εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ὁδοιπόρου ὅστις τὸν ἐβοήθησε, ἀποκρεμᾷ αὐτὰς καὶ τὰς θέτει πρὸ τοῦ ἡγεμόνος. Τότε δὲ οὗτος εἰσέρχεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ πλησιάζει εἰς τὴν πηγὴν. Ἐκεῖ εἶναι ἡ νῆσσα περιπλέουσα, τὴν ὁποῖαν πρὸς ἑαυτὸν προσελκύει. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν τὴν συλλαμβάνει ἄφηνε καὶ πίπτει τὸ μαγικὸν τῆς ᾧν εἰς τὸ βάθος τοῦ ὕδατος.

« Προσκάλεσον τὸν ἀτακέα », λέγει ὁ λύκος.
 Ὁ ἀτακέος βυθίζεται εἰς τὴν πηγὴν καὶ ἐπαναφέρει τὸ ᾧν.

Ὁ Σαντρίλλος τὸ λαμβάνει καὶ τὸ σφίγγει εἰς τὴν χεῖρα του. Ὁ γίγας ἀφῆκε βαρεῖαν στοναχὴν.
 « Πίεσον αὐτὸ περισσότερον », λέγει ὁ λύκος.

Ὁ γίγας ἀφίνει βαρυτέραν στοναχὴν, κλαίει καὶ ζητεῖ ἔλεος ὑποσγόμενος ὅτι δὲν θέλει πράξει πλέον οὐδὲν κακόν.

Ἄλλ' ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν ἀπαιτεῖ νὰ ἀποδώσῃ πρῶτον τὴν ζωὴν εἰς τοὺς ἀδελφούς του καὶ εἰς τὰς συζύγους των.

Ὁ γίγας ὑπακούει.

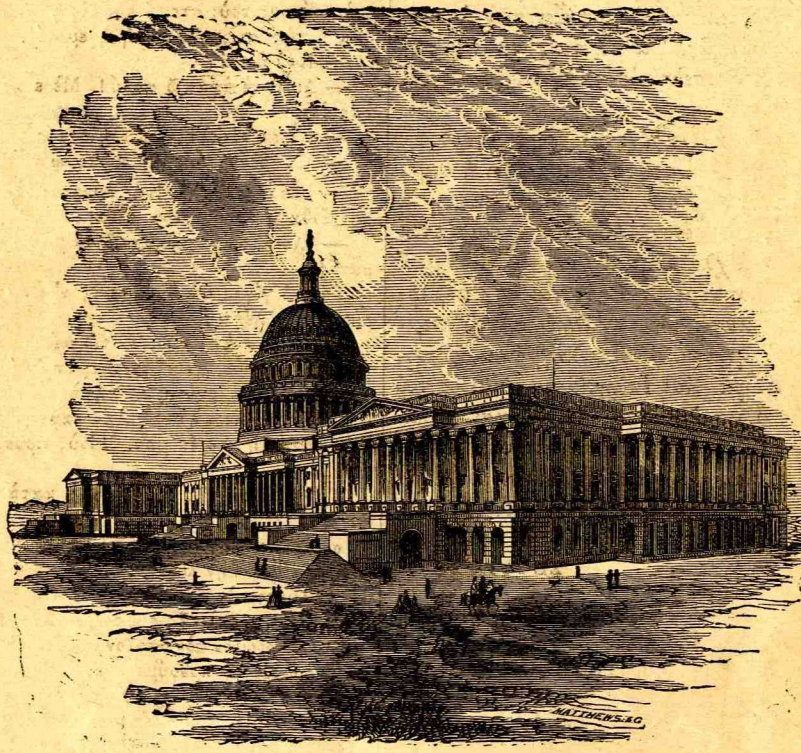
« Ἦδη λέγει ὁ λύκος, θραῦσον τὸ ὦν »

Τὸ ὦν ἐθρῦσθη· τὸ τρομερὸν θηρίον ἀφῆκεν οἰμωγὴν βαθεῖαν καὶ ἐξέπνευσεν.

Τὰ πάντα ἀπέβησαν κατ' εὐχὴν. Ἦδη ὁ Σαντρίλλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ πατρὸς του μετὰ τῶν ἀδελφῶν του καὶ τῶν ὠραίων νυμφῶν, μετὰ τῆς ἡγε-

μονίδος του, ἣτις τόσῳ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου αὐτοῦ. Ἦτο ἀπερίγραπτος ἡ χαρὰ τοῦ γέροντος βασιλέως ἐπὶ τῇ ἐπανάδῳ τῶν τέκνων του, τὰ ὅποια ἐθεώρει ὡς ἀπολεσθέντα, μετὰ τόσῃς λαμπρῶς καὶ ἀξιορράστου συνοδείας. Διετάχθησαν ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις καθ' ὅλον τὸ βασίλειον διὰ τὸ εὐτυχές τοῦτο συμβάν. Καὶ συμπόσια ἀλλεπάλληλα, εἰς τὰ ὅποια διεκρίνετο τὸ τρυφερὸν ζεῦγος, ὁ γενναῖος Σαντρίλλος μετὰ τῆς καλλιπαρήγου ἡγεμονίδος, εἶχον δοθῆ.

X. MARMIER,
De l'Academie Française.

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸ κατάστημα ἐν ᾧ συνεδριάζει ἡ Βουλὴ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ὠραίου τούτου οἰκοδομήματος ἐτέθη προεδρεύοντος τῆς δημοκρατίας τοῦ Οὐάσιγκτῶνος, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1793, ἡ δὲ βορεία αὐτοῦ πτέρυξ ἐπερατώθη διὰ τὴν πρώτην ἐν τῇ νέᾳ μητροπόλει ἐγκαθίδρυσιν τῆς συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῇ 17 Νοεμβρίου 1800. Μετὰ παρέλευσιν ἐνός τετάρτου ἑκα-

τονταετηρίδος ἐνεκρίθη ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖσσον καὶ τελειότερον διασκευὴ τοῦ βουλευτηρίου, ὅπερ καὶ ἐγένετο γενομένης καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ κτιρίου διὰ προσθήκης δύο νέων πτερύγων. Ἡ πρόσοψις τοῦ κτιρίου περικοσμεῖται ὑπὸ ὠραίων κιόνων ἐκ μαρμάρου τῆς Μερυλάνδης, τὰ δὲ θυρόφυλλα τῆς εἰσόδου εἰσι κατεσκευασμένα ἐξ ὀρυγάλου μετὰ τοιαύτης τέχνης καὶ τελειότητος ὥστε τὰ ἔξοδα αὐτῶν καὶ μόνων ἀνῆλθον εἰς δύο χιλιάδας λιρῶν.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

(Κατὰ τὴν προτομὴν νομίσματος αὐτοῦ εὑρεθέντος ἐν Μ. Ἀσίᾳ).

Τὸ ὄνομα τοῦτο μόνον ἐμπερικλείει ἱστορίαν ὀλόκληρον. Τίς ἤκουσε αὐτὸ καὶ δὲν κατενόησε τὴν ἀπεριόριστον δύναμιν ἣτις τὸ περιβάλλει; Ἐρωτήσατε τὸν λαόν, θὰ ἀπαντήσῃ: εἶναι μυστήριον! Διατί; Διότι ἐφρόντισεν ὁ φέρων αὐτὸ νὰ τὸ κάμῃ τοιοῦτον προσέθεσεν εἰς τὸν χρυσὸν τὸ ἴδιον αὐτοῦ μίγμα, τὸ ἀκατάληπτον, τὸ ὑπερφυσικόν. Εἶναι λέγει ὄνομα ὑπερανθρώπου.

Καὶ ἔχει δίκαιον. Τὰ ἔθνη περιῆλθον εἰς ἑκστασιν, ὄχι μόνον ἐνεκα τῆς δυνάμεως τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς κατ' ἀρχὰς σωφροσύνης του, ἀλλὰ καὶ τοῦ κάλλους, ὅπερ, ὡς ὁ ἱστορικὸς ἀναφέρει, ἀφειδῶς ἐπεδαψιλεύθη αὐτῷ ὑπὸ τῆς φύσεως. Τὰ τρία ταῦτα προσόντα συνελθόντα ἰκανὰ ἦσαν νὰ περιάψωσιν

εἰς τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ θεῖόν τι, οὐράνιον, καὶ οὕτως ἐγένετο.

Πλὴν εἶναι ὄνομα θνητοῦ· ἔφερεν αὐτὸ ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος. Δὲν προτιθέμεθα νὰ γράψωμεν τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς ἀσθενῆ καὶ σύντομον σκιαγραφίαν τοῦ ἐκτάκτου τούτου ἀνδρὸς δίδομεν. Ἄς ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἐγεννήθη τῷ 356 π. χ. Ἡ ἀνατροφή του ἐνεπιστεύθη εἰς ἀνδρας σπουδαίους, μεταξύ δὲ αὐτῶν ὑπῆρξε καὶ ὁ ἄπειρος ἐκείνος νοῦς ὁ καλούμενος Ἀριστοτέλης. Καὶ τὸ προσφιλές αὐτοῦ ἀνάγνωσμα ἐλέγετο Ὁμηρος.

Ὅτι ἀπὸ ἀπὸ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ τῆς μικρῆς ἔτι ἐδείκνυε σημεῖα τῆς αἰγλῆς καὶ τῆς μεγάλῃς αὐτοῦ ἀποστολῆς περιττὸν νὰ τὸ εἴπωμεν. Δεκαοκταετῆς

έστρατήγησεν υπό τὸν πατέρα του ἐν Χαιρωνίᾳ, καὶ κατετρόπωσε τὸν ἱερόν τῶν Θηβαίων λόχον.

Ἄλλὰ προχωρήσωμεν. Ὁ Φίλιππος δολοφονεῖται, καταλαμβάνει τὸν θρόνον αὐτός. Ἐπαπειλεῖται ὑπὸ λαϊλάπων, πλὴν δὲν κλοαῖται. Συνομιλοῦσιν, παραχαί, στάσεις περικυκλοῦσι τὸν νέον βασιλέα. Ἡ ἀκατάβλητος ὁμως δραστηριότης του κατισχύει τῶν πάντων.

Ἀνακηρύσσεται ὑπὸ τῆς ἐν Θερμοπύλαις συνόδου τῶν Ἀμφικτυόνων Ἡγεμῶν τῆς Ἑλλάδος· συνεχίζει τὸν πατέρα του προτιθέμενος τὴν κατάλυσιν τοῦ περσικοῦ κράτους. Μετὰ πολλῶν δὲ ἐλπίδων καὶ ὀλίγου, πλὴν καλῶς κατηρητισμένου στρατοῦ, διαπεραιούται εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ διὰ τεσσάρων μεγάλων νικῶν κατασυντρίβει τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν.

Ἐπερίσχυεν ὁ πολιτισμός.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος κύριος χωρῶν ἀγανῶν καὶ ἀκαταμετρήτων. Ἐφθασε μέχρι Ἰνδιῶν. Ἐντὸς δώδεκα ἐτῶν κατόρθωσε τὸ γιγάντειον τοῦτο ἔργον, τὸ ἀπαράμιλλον. Ἄλλὰ δὲν ἦτο ἀπλοῦς καὶ συνήθης κατακτητής. Τὸ μεγαλοῦργον αὐτοῦ πνεῦμα ἐπέζητει τὴν πρόοδον, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν μεγαλοφρόνων αὐτοῦ βουλευμάτων ἀνάλογα συνελάμβανε σχέδια. Πλὴν ἀπέθανε τῷ 323 εἰς ἡλικίαν 32 ἐτῶν καὶ ὀκτῶ μηνῶν, χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸ ὑψηλὸν ἀποτέλεσμα τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ.

Εἶναι ἀληθές ὅτι περιέπεσεν, ἕνεκα τοῦ βιαίου του χαρακτήρος, εἰς ὑπερβολὰς αἰτινες κατέβλησαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὡς ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶχε καὶ ἐλαττώματα. Δὲν ἦτο ὁμως οὔτε ἄγριος οὔτε αἰμοδόρος. Διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν του ἔκλειε πικρῶς καὶ ἐξηγνίζετο.

Περιφανεῖς ἄνδρες ἐθαύμασαν καὶ ἐχάραξαν δι' αὐτὸν ἐκπεπληγμένοι ὅ,τι ἐνθουσιῶδες καὶ καλόν. Ὁ δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους γράψας κ. Κ. Παππαρηγόπουλος, περὶ αὐτοῦ πραγματευόμενος, μετὰ πολλὰ καὶ σπουδαῖα, καταλήγει εἰς τὸ ἐξῆς συμπέρασμα.

«Ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἀναμάρτητος, μάλιστα περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου, ὅτε τὰ πάθη αὐτοῦ ὑπερέβαλον τὰ ὅρια τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν.

Οὐδὲν ἦττον ἀνεδείχθη οὐ μόνον τῶν κατακτητῶν ὁ μέγιστος, ἀλλὰ καὶ τῶν κυβερνητῶν ὁ μᾶλλον μεγαλεπήβολος καὶ ἀγαπητός. Ἐὰν δὲν ἐξελημίσειεν αὐτὸς τὴν Ἀνατολήν, ἔρριψεν ὁμως τὰ πρῶτα σπέρματα τοῦ ἔργου ὅπερ συνεπλήρωσαν οἱ διάδοχοι, καὶ ὅτι ὁ ἐξελληνισμὸς οὗτος τῆς Ἀνατολῆς ὑπῆρξε τὸ ἐξαιρετικὸν θαυμαστόν καὶ μεγαλοῦργον τῶν κατορθωμάτων ὅσα ἐπραξε ποτὲ ἔθνος ἐπὶ γῆς».

Α. Π. Σ.

ΛΕΥΚΩΜΑ.

Μόνη ἡ ἀληθὴς παιδεία, ἤγουν ἡ ὑπὸ ἠθικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων συνοδευομένη, ἡ συγχρόνως καὶ νοῦν καὶ καρδίαν μορφοῦσα δύναται νὰ ὀδηγήσῃ ἐν ἔθνος πρὸς τὸν ἀληθῆ πολιτισμόν.

Α. Σ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΑΤΟΣ.

Πότε ὦ! πότε θέλομεν υἱέ μου ἐννοήσει

Ὅτι δὲν δύναται πότε οὐδεὶς νὰ εὐτυχήσῃ

Ἐὰν εἰς τὴν καρδίαν

Δὲν περιλάβῃ τὸν Θεόν, νὰ κλείσῃ τὴν θρησκείαν;

ΑΧ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

Θαυμάσιον πρᾶγμα! Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία, ἣτις φαίνεται ὅτι σκοπὸν ἔχει μόνον τὴν μετὰ θάνατον εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου, χορηγεῖ οὐχ ἤττον τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

MONTESQUIEU.

Τὸ λαμπρότερον θυσιαστήριον εἶναι ἡ καρδία δυστυχῶς ἀνακουφισθέντος, ὅστις εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν.

Β. ΟΥΓΚΩ.

Ἡ σιωπὴ εἶναι καλλιτέρα ἀληθείας λεγομένης ἀνευ ἀγάπης.

Τὸ ἀντικείμενον μιᾶς ἐριδος εἶναι πολλῶν ἐλαφρότερον τοῦ πετεροῦ μυίας.

WALLTER-SCOTT.

Πολλῶν ὅ,τι εἶναι δίκαιον εἰς τὴν μίαν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν ἄλλην εἶναι ἄδικον.

PASCAL.

Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ τίμιον καὶ θαυμαστόν ἡ δικαιοσύνη.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

Οὐδεὶς ποτὲ ἠτύχησεν ἀδικῶν ἐν τῷ δικαίῳ μόνῳ ὑπάρχουσιν ἐλπίδες σωτηρίας.

ΕΥΡΥΠΗΔΗΣ.

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΟΥΣΙΑΙ.

ΝΙΚΟΤΙΝΗ-ΚΑΦΕΙΝΗ.

ὑπάρχουσι στοιχειώδεις τινες οὐσίαι ἐντὸς τῶν ὀργανικῶν ὄντων, ζῶων ἢ φυτῶν, αἰτινες ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐτῶν ἀπαραίτητοι οὐσαι χρησιμεύουσιν ὡς βάσεις τῆς συστάσεως αὐτῶν. Τοιαύτη τις οὐσία εἶναι ἡ Νικοτίνη ἣτις εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν φύλλων τοῦ καπνοῦ. τοῦ γνωστοῦ τούτου φυτοῦ, ὅπερ ὀνομάσθη Νικοτιανὴ διότι πρῶτος ὁ ἐν Ἰσπανίᾳ πρέσβυς τῆς Γαλλίας Νικότις εἰσήγαγεν εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ, μέχρι τῆς

ἐποχῆς ἐκείνης μὴ ἐξεληθόντος τῆς πατρίδος αὐτοῦ Ἀμερικῆς.

Ἡ Νικοτίνη εἶναι σῶμα ρευστὸν καὶ ἐλαϊώδες, ἀποτροπαίου τινος ὁσμῆς, ὅπερ λαμβανόμενον εἰς ἰκανὴν ποσότητα προξενεῖ ἔμετον, σπασμούς, παραλυσίαν τῶν κινητικῶν ἄκρων καὶ τέλος τὸν θάνατον, κακὰ ἄτινα, εἰ καὶ βραδέως, ἐπηρεάζουσιν ὁμως τὴν ὑγίειαν τῶν καπνίζόντων. Τὰ διάφορα ἡδὴ τοῦ καπνοῦ περιέχουσι διάφορον ποσότητα Νικοτίνης. Τοῦ ἐν τοῖς καπνοῖς τῆς Τουρκίας περιεχομένου ποσοῦ τῆς Νικοτίνης ὑπολογιζομένου ὡς 1, οἱ τῆς Γαλλίας περιέχουσιν 6,29—7,97 οἱ τῆς Βιργινίας (Ἀμερικῆ) 6,78 καὶ οἱ τῆς Ἀβάνας 2.

Τὸ φυτὸν τοῦτο καλλιεργεῖται ἰδίως ἐν Ἀμερικῇ Ἀβάνᾳ, Πορτορικῷ, Ὀλλανδίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Τουρκίᾳ καὶ Ἑλλάδι. Τὰ φύλλα τῆς Νικοτιανῆς συλλεγόμενα τίθενται κατὰ δεσμίδας ἀνὰ δώδεκα εἰς χῶρον θερμοκρασίας 35°, ἔνθα ξηραίνονται καὶ χάνουσι τὰς πλείστας λευκοματώδεις αὐτῶν οὐσίας, ἀνθ' ὧν παρῶνται ἐν αὐτοῖς εὐώδεις τινες οὐσίαι. Μετὰ τοῦτο εἰσπιέζονται τὰ φύλλα εἰς βαρέλια, ἔνθα ὡς ἐκ τῆς ζυμώσεως θερμαίνονται, ἐπιχύνουσι δὲ ἐπ' αὐτῶν ἀλατούχον ὑδρῶν, ὅπερ ἀφαιρεῖ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ πλείστον τῆς Νικοτίνης. Ἡ πράξις αὕτη ἐπαναλαμβάνεται μέχρι οὗ ὁ καπνὸς δὲν θερμαίνεται πλέον, μεθ' ὃ ἐξαχθεῖς ξηραίνεται, καὶ παραδίδεται εἰς τὸ ἔμποριον.

Ἡ δὲ Καφεΐνη εἶναι συστατικὸν τοῦ Καφέ καὶ τοῦ Τεῖου, διὸ καὶ πρότερον διττῶς ὀνομάζετο Καφεΐνη καὶ Τεΐνη. Ἡ Καφεΐνη εἶναι σῶμα στερεὸν μεταξῶδους λάμψεως, ἐξάγεται δὲ τὸ πλείστον ἐκ τείου. Ἡ οὐσία αὕτη λαμβανομένη εἰς μεγάλην ποσότητα ἐπενεργεῖ δηλητηριωδῶς ἐξεγείρουσα τὸ νευρικὸν σύστημα, ἐπιφέρουσα παλμούς τῆς καρδίας, τρόμον τῶν ἄκρων, ἐξερεθισμόν, ἀπνίαν καὶ ψυχρὸν ἰδρῶτα.

Δ. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

ΜΕΛΕΤΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ΑΙ ΡΙΖΑΙ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ.

Θεμελιώδης τις τῶν ριζῶν ιδιότης, ὑπὸ φυσιολογικὴν ἐποψιν, εἶναι ἡ διηνεκὴ τάσις τοῦ νὰ βυθίζονται εἰς τὴν γῆν, ὡσεὶ ἀποφεύγουσαι τὸ φῶς. Ἡ τάσις αὕτη ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς μορφώσεως τῆς ρίζης ἐν τῷ βλαστάνοντι σπόρῳ· τοσοῦτῳ δὲ εἶναι ἡ ιδιότης αὕτη ἀπαραίτητος ὅρος εἰς τὴν ζωὴν ὅλων ἐν γένει τῶν φυτῶν, ὥστε ἐὰν θελήσῃ τις νὰ ἀλλοιώσῃ αὐτὴν ἀνατρέπων λ. χ. τὸ φυτὸν, τὸ στέλεχος καὶ αἱ ρίζαι θέλουσιν ἐπαναστραφῆ πρὸς τὴν φυσικὴν αὐτῶν διεύθυνσιν, τὸ μὲν ἀνερχόμενον πρὸς τὸν οὐρανόν, αἱ δὲ διευθυνόμεναι πρὸς τὰ κάτω ὅπως βυθισθῶσιν εἰς τὸ ἔδαφος.

Δύναται τις νὰ βεβαιωθῇ διὰ πειράματος ἀπλοῦ στάτου περὶ τῆς φυσικῆς ταύτης ιδιότητος τῶν μὲν καυλῶν τοῦ νὰ ζητῶσι, τῶν δὲ ριζῶν τοῦ νὰ ἀποφεύγῃσι τὸ φῶς. Ἐντὸς θαλάμου ὑφ' ἐνός μόνον παραθύρου φωτιζομένου θέσατε ἐπὶ βάλβυκος ἐπιπλέοντος ἐντὸς λεκάνης ὑδατος σπόρους συνάπειως ἐν καστῶσει βλαστήσεως· θέλετε ἰδεῖ τὰ μὲν ριζίδια διευθυνόμενα πρὸς τὸ ἀφώτιστον τοῦ θαλάμου μέρος, τοὺς δὲ μικροὺς καυλοὺς κλίνοντας ὅπως συναντήσωσι τὰς ἐκ τῆς θυρίδος εἰσερχομένας φωτεινὰς ἀκτίνας.

Ἄλλὰ τίς ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀκαταμαχίτου ταύτης τάσεως τῶν ριζῶν πρὸς τὴν γῆν; Ἀποφεύγουσι τὸ φῶς διότι ἤθελον εἶναι αὐταῖς καταστρεπτικὴ ἢ ἐπίδρασις αὐτοῦ, ἢ ζητοῦσιν ἐντὸς τῆς γῆς τὴν ὑγρασίαν; Εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ἀποκρίνονται τὰ ἐξῆς δύο πειράματα.

1ον. Θέσατε σπόρους τινος ἐπὶ ὑγροῦ σπόγγου ἐντὸς υἑλίνου σωλήνος καὶ φωτίσατε τὸ σκεῦος κάτωθεν ἀμέσως μετὰ τὴν βλάστησιν θέλετε ἰδεῖ τὰς ρίζας διευθυνομένας πρὸς τὰ κάτω τοῦ σωλήνος, καὶ ἐπομένως καὶ διὰ τοῦ φωτός διερχομένας. Οὐχὶ λοιπὸν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ φωτός βυθίζονται εἰς τὸ ἔδαφος, διότι ἐν τῷ πειράματι τούτῳ διὰ τοῦ φωτός ἀκριβῶς διερχονται,

2ον. Πληρώσατε χῶματος κιβώτιον φέρον ἐν τῇ βάσει ὀπὰς κατὰ τὰς ὀπίστας θέσατε ἐν τῷ χῶματι σπόρους, φασηόλου καὶ ἐξαχθήσατε τὸ σκεῦος. Αἱ ρίζαι δὲν θέλουσιν ἀνέλθῃ πρὸς τὸ χῶμα ὡς ἐκζητοῦσαι τὴν ὑγρασίαν, ἀλλ' ἀκολουθοῦσαι τὸν ἀναλλοίωτον νόμον ὅστις ὡθεῖ αὐτὰς πρὸς τὰ κάτω, θέλουσι κατέλθῃ διὰ τῶν ὀπῶν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν ἐν τῷ ξηρῷ ἀέρι, ἔνθα ταχέως ξηραίνονται. Οὕτε τὴν ὑγρασίαν, λοιπὸν ζητοῦσιν αἱ ρίζαι εἰς τὴν γῆν βυθιζόμεναι.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

Νέον φιλανθρωπικὸν κατάστημα συνέστη ὑπὸ τῆς Φιλανθρωπικῆς ἑταιρίας τῶν Παρισίων ἐν ὀψ' Ἀγ. Ἰακώβου, νυκτερινὸν ἄσυλον διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά. Πᾶσα πτωχὴ γυνὴ ἣτις ἤθελε μείνει αἰφνης ἀνευ καταλύματος μετὰ τὴν 7ην ὥραν παρυσιαζέται καὶ λαμβάνει παρά τοῦ θυρωροῦ ἀριθμὸν παρέχοντα αὐτῇ δικαίωμα ἐπὶ μιᾶς κλίνης καὶ δύο μερίδων ζωμοῦ, τῆς μὲν ἀφ' ἐσπέρας, τῆς δὲ τὴν πρωῖαν μετὰ τὴν ἔγερσιν. Αἱ μὴ φέρουσαι ἔγγραφόν τινα σύστασιν εἰσάγονται εἰς κοιτῶνας ἔνθα κατακλίνονται ἐνδεδυμένα μεθ' ἐνός μόνου προσκεφάλαιον καὶ καλύμματος, οὐδεμίαν δὲ ἐξ αὐτῶν γίνεται δεκτὴ καὶ δευτέραν νύκτα. Αἱ δὲ φέρουσαι συστατικὰ δηλοποιούντα πόθεν προέρχονται καὶ πῶς ἔμειναν ἄστεγοι εἰσερχονται εἰς κοιτῶνα μετὰ τε-

λείας κλίνης ἐπὶ τρεῖς τοῖλάχιστον νύκτας, ὅπως ἐν τῷ διαστήματι τῶν τριῶν ἡμερῶν δυναθῶσι νὰ εὕρωσιν ἐργασίαν καὶ ἀποκατασταθῶσι. Ἰδιαιτέρος κοιτῶν ὑπάρχει μετὰ κλινῶν καὶ λίκνων διὰ τὰς μητέρας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.

*** Γνωστὸν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ κατασκευάζονται ἐκ χαροτονίου διάφορα σκεύη, ταμβακοθήκαι, τριβλία, κτλ. Ἐσχάτως ἤρξαντο νὰ κατασκευάζουσι καὶ βυτία, τροχοὺς ἀμαξίων καὶ σωλῆνας θερμαστῶν. ἀγγέλλεται δὲ ὅτι ὑπάρχει ἐν Βισκονσίνῳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐργοστάσιον χαροτίνων πλίνθων ἐξάγον καθ' ἑκάστην 300,000 τῆ βοήθεια ὑδραυλικοῦ πιεστηρίου. Φαίνεται ὅτι αἱ πλίνθοι αὗται εἰσιν ἐξαιρετοὶ κατὰ τῆς ὑγρασίας καὶ τοῦ φύγου· ἐπειδὴ δὲ γίνονται μεγαλήτεροι τῶν συνήθων πλίνθων ἀπαιτεῖται πολὺ ὀλιγώτερος χρόνος πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς.

ΑΡΙΘΜΟΙ.

*** Ἐν διαστήματι ἐνὸς αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ 1775 μέχρι τοῦ 1870 ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολιτεῖαις αἱ ἐκκλησιαί νῦξήθησαν ἀπὸ 1970 εἰς 72,459, ἦτοι ὑπερετριακονταπλασιασθήσαν, ἐνῶ ὁ πληθυσμὸς ἐγένετο μόνον 16πλάσιος. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱεροκλήρικων ὑπερεδιπλασιασθή ἀπὸ τοῦ 1850—1875 ἀνελθὼν ἀπὸ 27,980 εἰς 62,695· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν κοινῶν μελῶν τῶν Εὐαγγελικῶν ἐκκλησιῶν ὅστις τῷ 1800 ἦτο 364,000, τῷ 1850 ἀνῆλθεν ὅστις 3 1/2 ἑκατομ. τῷ δὲ 1875 εἰς 8 ἑκατομ.

*** Ἐν Ἐλβετίᾳ ἀναλογεῖ ἐν ταχυδρομικῶν γραφείων ἐπὶ 14 τετρ. χιλιαμέτρων τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, ἐν τῇ Μεγ. Βρετανίᾳ 1 ἐπὶ 23 τετρ. χιλιαμέτρων, ἐν Ὀλλανδίᾳ 1 ἐπὶ 25, ἐν Βελγίῳ 1 ἐπὶ 50, ἐν Γερμανίᾳ 1 ἐπὶ 65, ἐν Γαλλίᾳ 1 ἐπὶ 94, ἐν Ἰταλίᾳ 1 ἐπὶ 95, ἐν Αὐστρίᾳ 1 ἐπὶ 104 ἐν Πορτογαλίᾳ 1 ἐπὶ 140, ἐν Ἰσπανίᾳ 1 ἐπὶ 198, ἐν Ρωσίᾳ μ' ὅλα αὐτῆς τὰ μακρὰ διαστήματα 1 ἐπὶ 576, τέλος ἐν Τουρίᾳ μόνον ἐν ἐπὶ 1005 τετρ. χιλιαμέτρων. Ὡς πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν κατοίκων λαμβανόμενας ἐπιστολάς τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Ἀγγλία, ἔνθα ἀναλογοῦσι 34 ἐπιστολάς ἀφ' ἐνὸς κατοίκου· μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ Ἐλβετία ἔνθα ἀναλογοῦσι 23 ἐπὶ ἐνὸς κατοίκου, ἡ Γερμανία ἔνθα 17, ἡ Ὀλλανδία 16, τὸ Βέλγιον 14, ἡ Δανία 12, καὶ ἡ Γαλλία ὡσαύτως 12· τὴν κατωτέραν βαθμίδα κατέχουσιν ἡ Ρωσία ἔνθα ἀναλογεῖ 1 ἐπιστολὴ ἐπὶ 1 κατοίκ. καὶ ἡ Τουρία ἔνθα 1 ἐπὶ 6.

*** Πρὸ ἡμίσεως αἰῶνος ἡ Αἴγυπτος εἶχε μόνον 500,000 τετρ. χιλιαμ. ἐπιφάνειαν καὶ 3 ἑκατ. κατοίκων. Νῦν δὲ διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Νουβίας, τοῦ Δαρφοῦρ καὶ τοῦ Κορδοφάν ἡ κυριαρχία τοῦ Χεδίβου ἐκτείνεται ἐπὶ 2,250,000 τετρ. χιλιαμ. καὶ 17 ἑκατ. ὑπηκόων. Κέκτηται δὲ ἡ Αἴγυπτος σιδηροδρομικὴν γραμμὴν 1762 χιλιαμ. καὶ τηλεγράφου 6552 χιλιομέτρων.

*** Πρὸ τίνος εἰδήσεως τις ἐλήφθη ἐν Λονδίῳ ὑπὸ

ἐφημερίδος πολυμύνης ἀντὶ μιᾶς πένας (περίπου 20 ἀργ. παράδες) τῆς ὁποίας τὰ τηλεγραφικὰ ἔξοδα ἦσαν ἄνω τῶν 220 λιρ. στερλ. Κατὰ σημειώσεις δὲ τῆς Βρασιλιανῆς ἐταιρίας τοῦ ὑποβρυχίου τηλεγράφου, εἰδήσεις ἐκ Νατάλ διαβιβάσθεισαι ὑπ' αὐτῆς ἐξ Ἀγ. Βικεντίου πρὸς τὰ «Ἡμερήσια, Νέα» τῇ 6 Μαΐου (ἑ. ἑ.) ἀνῆρχοντο εἰς 2,123 λέξεις. Τὸ ἀκριβὲς ποσὸν ὅπερ ἔλαβεν ἡ ἐταιρία διὰ τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα δημοσιευθέντα αὐθημερόν ἐν τῇ ρηθείσῃ ἐφημερίδι ἀνέρχεται εἰς 444 λιρ. καὶ 12 σελίνια.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ.

Τὸ ὄνομα ἑλληνικῆς νήσου συγκείται ἐκ γραμμάτων 6, ἐξ ὧν τὸ 1 3 4 5 καὶ 6 ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἑτέρας ἑλληνικῆς νήσου· τὸ 2 3 4 5 καὶ 6 τὸ ὄνομα ἀρχαίου βασιλέως τὸ 2 5 4 3 καὶ 6 μέρος τῆς τῶν ἀρχαίων πανοπλίας· τὸ δὲ 3 καὶ 6 ζῶν τετράπουν.

Γ. ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Τρεῖς μαθηταὶ συγκαίτοικοι ἀγοράσαντες ἀπέστειλαν εἰς τὸ οἶκμα αὐτῶν σῦκα τσαῦτα τὸν ἀριθμὸν, ὥστε νὰ λάβῃ ἕκαστος ἰσάριθμα. Ἀλλ' ἐπιστρέψας ὁ πρῶτος οἶκαδε ἔφαγε τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ ἐν τρίτον τῶν σῦκων καὶ ἐξῆλθεν· ἔλθων ὁ δεῦτερος ἔφαγε ὡς ἀναλογοῦν αὐτῷ τὸ τρίτον τῶν ἐναπολειφθέντων, νομίσας ὅτι ἦλθε πρῶτος· ἔλθων δὲ καὶ ὁ τρίτος, καὶ νομίσας ὅτι ἦλθε πρῶτος ἔφαγε τὸ τρίτον τῶν μετὰ τὸν δεῦτερον ἐναπολειφθέντων. Τὸ ἑσπέρας συνελθόντες οἱ τρεῖς μαθηταὶ καὶ λησμονήσαντες ὅ,τι τὴν ἡμέραν ἔπραξαν, διειμοιράσθησαν τὰ σῦκα καὶ ἔφαγον πάλιν ἰσάριθμα ἕκαστος. Πόσα σῦκα ἠγόρασαν;

Σημ. Ὁ πρῶτος λύτης λαμβάνει κεχρωματισμένην εἰκόνα ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου Ἀλιμπέρτου καὶ Πανωρίου ἔνθα δέον νὰ παρουσιάσῃ τὴν λύσιν.

ΙΩΑΝΝΗΣ....

ΛΥΣΙΣ.

Τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ λεξιγράφου.

Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Υ Π Ο Λ Ι Σ .

* Ἄνδρος, Ποῦς, Πίνδαρος, Ἀδριανός.

ΛΥΤΑΙ.

Πρῶτος ἔλυσε αὐτὸν ὁ Κ. Πάτροκλος Γεωργιάδης, ὅστις καὶ ἔλαβεν τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον. Μετ' αὐτὸν ἔλυσαν :

Αἱ Κυρίαί, Ἀγλαία Κωνσταντινίδου, Αἰκατερίνη Δανδούλου καὶ Ἀλεξάνδρα Γ. Καλοῦδη. Καὶ οἱ Κύριοι, Α. Λεφάνης, Γ. Καμπίσης, Κ. Λουρεντζής, Κ. Κυριακίδης, Ν. Ε. Νικολαΐδης, Χ. Τριανταφυλίδης, Χρ. Κωνσταντινίδης, Γ. Αὐκέριος, Οὔτις, Λιλιπούτιος, Ἰωάννης Δημητριάδης, Θωμᾶς Γαλάτης, Νικόλαος Γρηγοριάδης.